

ni več tako neumno, da bi se vsedlo na limanice frazastih narodnjakov. To vedo tudi naši narodnjaki in zato se bojijo volitev kakor vrh kriza. Na pošteni način ne morejo in ne bodo narodnjaki zmagali. Zato skušajo z vsemi mogočimi lumparijami in sleparijami svoj namen doseči. Na naravnost škandalozni način so n. pr. volilno listo sestavili. Na ravno tako škandalozni način so vse napredne postavne vtemeljene reklamacije odklonili. Dotična „narodna“ komisija se je s tem na eni strani grozovito blamirala in osmešila, kajti oblast bode gotovo vse njene sklepe razveljavila. Na drugi strani pa smo prepričani, da so narodnjaki vedoma in nalašč postavili kršili. Glavni vodja te volilne lumparije je seveda učitelj Klemenčič, mož ki že davno zasluži brco, mož, o katerem se po vsej okolici govori prav lepe stvarice, češ da živi v lepem prijateljstvu z materjo svoje pokojne žene, mož, ki je pijanec in razgrajač, kar smo že opetovano dokazali. Ta Klemenčič, ki bi se moral skriti za kikkje Haberce, hoče s političnim švindelnjvom najgrše vrste „rešiti“ narodnjakovo stvar. Ali ta švindel ne bode pomagal, kajti kmetje se ne pustijo od pijanih šolmaštrov svojih pravic oropati. Tako je v volilni listi župnik 4 krat vpisan in bi torej po želji narodnjakov 4 krat volil. Župnik sam je preveč dostojen in pošten, da bi bil sam ta švindel zahteval. Ali Klemenčičova banda je z župnikovo osebo hotela slepariti. In s tem je potegnila tudi župnika v politično javnost. Prepričani smo, da g. župnik ojestro obsoja švindel, ki ga izvršujejo narodnjaki na njegovo ime. Seveda je tudi Klemenčič dvakrat v volilni listi vpisan. Mož se smatra torej za dva volilca vreden. Pa si bode grozovito prste osmodil! Tudi učiteljica Dostal je dvakrat v listi vpisana; revica pač ne ve, zakaj. Seveda hoče tudi ober-poštenjak Gojkovič dvakrat voliti, enkrat za-se, enkrat pa za posestvo, ki sliši Kamenšaku. Vsa ta lumparija sicer ni samo grda, marveč tudi neumna. Kajti mi živimo vendar v Avstriji in v Avstriji sme en volilec le enkrat voliti, pa čeprav je desetkrat v volilno listo vpisan. Tega seveda en Klemenčič in en Jurček Topolovec ne razumeta; za kaj tacega imata prekratko pamet! Tudi druge sleparije se je uganjalo. Tako je cela vrsta mrtvih oseb v volilno listo vpisanih (n. pr. pokojna Marija Hufnagel itd.). Narodnjaki torej niti ne vedo, da mrlič na Avstrijskem nimajo volilne pravice. Na drugi strani pa so hoteli narodnjaki celi vrsti velikih davkoplačevalcev volilno pravico oropati. Tako n. pr. niso vpisali g. Aschenbrenner, ki plačuje 102 kron direktnega davka. Ko se je reklamiralo, niso hoteli te protipostavne lumparije popraviti. Sploh so vse napredne reklamacije odklonili in šele oblast bode to narodnjaško gospodo podučila, kaj določa postava. Velike davkoplačevalce so izpustili; brinjevega hofrata Ploja in „ausciglerja“ Mariniča pa so hoteli v I. volilni razred vriniti. Seveda se jim ta nakana ne bode posrečila; Ploj bode moral svoj brinjevi glas v III. razredu oddati, ako bo sploh prišel. Volilna lista je seveda grozovito skrupucana; saj jo je Klemenčič delal in potem si ljudje že lahko mislijo, kakšna da je. Na raznih krajih je Klemenčič vpisal „Vsed reklamacije“; popravil pa ni ničesar; menda mu je alkohol možgane zmesal. Volilne liste niso mogli volilci skoraj nikdar vpogledati, ker Topolovečevega Jurja nikdar doma ni bilo. Nas nič ne briga, kje se Jurček potepa; ali postava daje davkoplačevalcem pravico, vpogledati v volilno listo. In ker je Jurček že po božji milosti župan, bi moral to vedeti. Ali on sploh nič ne ve... Takšne so torej razmere na Ptujski gori. Ali narodnjaško drevje ne bode v nebesa zrastle!

Ptujski gora. (Iz j. a. v. a.). Gorski narodnjaki so iztuhtali sledečo zvijačo glede volitev, ker hočejo volilce za lažjo krmili, ko pravijo: ako bote po „štajercijanskem“ programu volili, bode občina morala na Slapah most staviti... Na ta hinavski narodnjaški volilni maneuver sledeče izjavim: Pred dvema letoma so narodnjaki po svojem narodnjaškem poveljniku Ivan Klemenčiču pri občinski seji sledeče stvari predlagali: 1. vodovod (Wasserleitung); 2. cesto na Sterntal in sicer v drugi občini; 3. prispevek k brzojavnemu uradu (Telegrafenamtu). Te navedene narodnjaške sanje, ako se jim izpolnijo bi občino gotovo

koštale čez 90 000 kron. Jaz sem si mislil: ako je narodnjakom take velikanske svote občinskega denarja riskirati, mogoče bi tudi nekaj sto kron k mostu na Slapah dali, za katerega jaz že dalje časa od interesentov denarje pobiram. Pri zadnjem računu pa sem izprevidel, da je narodnjaško občinsko gospodarstvo slabo in da še zmirom dolgujemo približno 40.000 K. Zato tudi jaz nočem, da bi že tako zadolžena občina si nove dolgove nakopala. Iz tega sledi, da bomo mi na Slapah le tedaj most delali, ako mi je mogoče zadosti denarja nabrati; na občinske stroške pa nikdar...

Slape, dne 11. decembra 1910.

Vincenc Verdenik.

Sv. Urban pri Ptuj. Kakor je navada, imajo društva svoje shode, na katerih se večidel „Klingbeutelausleerer“ pardon: „kmetijski rešitelji“ hvalijo. 11. t. m. bil je tudi pri sv. Urbanu tak shod, pri katerem so razni mlečozobni svoje burke uganjali, kakor ob pustnih dneh. Prišel je neki fantek, ki mu pravijo, da je redakter „Straže“. Ta junak je m. dr. tudi zakirikikal to-le modrost: „Ni slabše stranke pod solncem kakor je „Štajercer“! Povedal je tudi, kako bodejo morala dekleta nastopati, da dosežejo volilno pravico in postanejo potem županje ali celo ministerske predsednice. Seveda je čveketal tudi nekaj o protestantih, kar ta revče gotovo sam ni razumel. Nadalje je sprožil pobalinsko laž, da ako pridejo Nemci na krmilo, bodejo križi iz šol izginili in cerkve bodejo postale vojaška skladišča. Seveda, danes uganjajo politikujoči duhovniki po cerkvah burke in zlorabljajo vero v svoje posebne namene. Redakter „Straže“ se piše Kemperle. Po njegovem govoru so nekateri kmetje rekli, da je „gimperle“. O temu seveda ni ničesar povedal, da so med slovenskimi klerikalnimi uredniki ljudje, ki so se hoteli „Štajercu“ za par goldinarjev prodati in ljudje, ki so s koleti sleparili. Zaradi sleparije obsojeni ljudje sedijo v klerikalnih uredništvih. Za tem redakterjem je govoril naš kaplan Malajner. Priporočal je, da naj fantje s svojimi trdo prisluženimi denarji — „Stražo“ naročajo; saj ne stane več kot 6 K. Fantje, le vbogajte kaplana; potem smete od okna do okna pohajati in nedolžnost klerikalnih deklet varovati. Druge reči, ki so se na shodu razpravljale, za nas niso važne. Zahvalo so sprejeli govorniki od 30 ljudi, kateri večinoma niti ne razumejo, kaj je časopis, in tudi od pevk; — s tem bil je tukajšnji teater končan. Živio!

Povsodpoplek.

Iz okraja sv. Lenart slov. gor. Glede klerikalnega škandala v našem okraju, v katerega sredini stoji znani slovenski prvak Breznik, moramo še nekaj omeniti. Ta v fantke zaljubljeni Breznik ni samo posestnik. On je tudi zagriženec proti nemški šoli in „Štajercu“. Ta Breznik, ki ljubi le svoj spol, je tudi občinski svetovalec v Žerjavcih, oče fantovske družbe (lep oče!), vodja dekleških družbe. Gospod župnik so ga baje hoteli imeti za rihterja in cekmoštra. Čakali so tudi do zadnjega hipa z volitvijo, dokler

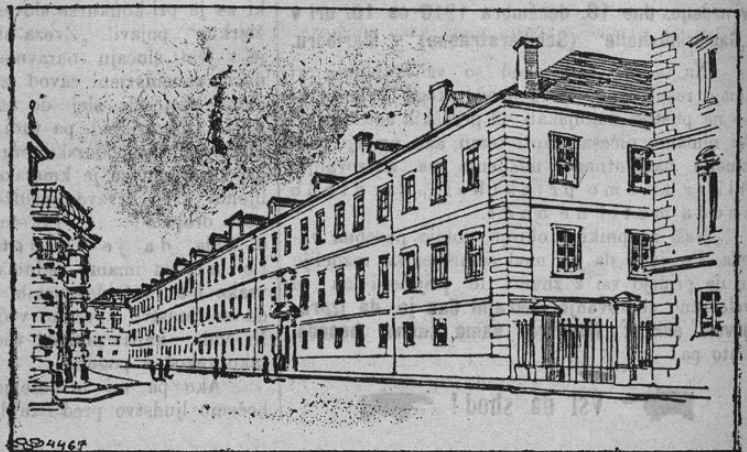
ni mariborska sodnija izpregovorila ojestro besedo. Nadalje je Breznik ud našega patent-okrajnega zastopa. Na dan volitve so ga gnali sami politični kaplani in on je šel z zaljubljenim smehom med njimi. Takšni je bil ta slovensko-prvaški voditelj, take ljudi nam priporočajo prvaki kot člane občinskih in okrajnih zastopov! Ljudstvo zapomni si, kakšni so nasprotniki nemške šole! Na okrajnem zastopu pa naj bi prvaki razobešili črno zastavo... Pfui Teufel!

Sv. Lenart slov. gor. Klerikalni list „Slovenec“, ki bi imel po nečedni povesti sladkega strica Breznika iz Žerjavc, kateri nedolžni gospod je pred mariborsko sodnijo svojo čistost izgubil, dovolj povoda molčati o sv. Lenartu, — ta list politikujočih bratcev zadnje plati torej napada zopet nemško našo šolo, kajti naša nemška šola postala je javna, kakor je bilo to samo ob sebi umevno pričakovati. Zjad blujejo črni ljubitelji enega in istega spola ogenj in žveplo na nemško šolo. Farški listi pišejo, da je nemška šola „poneumovalnica“. Menda zato, ker se morajo 11 do 12 letni otroci, ki pridejo iz slovenske šole, šele v nemški šoli potrebiti „enkrat ena je ena“ naučiti. Isti otroci si morajo šele na nemški šoli latinske črke pisati učiti. V dotičnem članku vpraša dopisun, kdo mir kali. Kakor da ne bi bili vedno prvaki hujskači tisti, ki hočejo miroljubnega kmeta nezadovoljnega napraviti. Prvaški listi napadajo okrajnega glavarja Weissa, ki vendar prav nič kriv ni, da je postala nemška šola javna. Javna nemška šola je ravno potrebna. 130 otrok obiskuje z veseljem in navdušenjem nemško šolo! Ali je to morda premalo otrok za enorazredno javno šolo? Prvaški listi lažejo nadalje, da morajo kmetje tisto plačati, kar si tržani želijo. Vprašajte vendar enkrat kmete, koliko so že za nemško šolo plačali! Šolske doklade za slovensko šolo, katere število otrok se je od lanskega leta za 100 otrok znižalo, postale so za skoraj 100 K večje. Kmetje, za katero šolo torej plačujete, za nemško šolo ali za slovensko? 100 otrok ima slovenska šola manj in za 100 kron ima večje doklade! Kako pride to? Občinske doklade v sv. Lenartu so znašale lansko leto 65%. Letos znašajo le še 55%. Pred par leti pa so še 90% znašali. Tako gospodarijo Nemci, katere prvaki hujskači tako strupeno napadajo. Tako gospodarji nemški občinski zastop z vrlim županom g. Sedminek, katerega prvaki tako podlo psujejo! Ali naši napredni kmetje niso več tako neumni, da bi se pustili od pravakov za nos voditi. Napredni štajerski kmet pošilja svoje otroke v nemško šolo in nima več zaupanja do slovenskih posojilnic. Mi gremo naprej, prvaki pa nazaj!

Senarska v okraju sv. Lenart slov. gor. Ker nasprotniki nemške šole mene oziroma mojega otroka v časnikih obrekujejo, jim moram vendar vzroke naznaniti, zaradi katerih sem otroka v nemško šolo dala. Ali jim je to prijetno ali ne, me malo briga. Gotovo sem kakor vsi premišljevala, ali bi ali ne kaj takšega storila, ker ja ima otrok sedaj dalje hoditi in ker sem

Štrajk na univerzi.

V Innsbrucku imajo tako slabo poslopje za visoko šolo, da so zdaj študenti v štrajk stopili, da prisilijo vlado k novi zgradbi. Tudi profesorji so edini študenti. Naša slika kaže sedanje univerzo, ki je pa znotraj popolnoma razbita, tako da bi se kmalu podrla. Vlada je obljubila, da ustreže v spomlad tozadevnim željam.

Die Universität in Innsbruck